

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **EKOKRATO s.r.o.**, se sídlem v Praze 7 – Holešovice, Dělnická 775/30, IČ 49681036, zastoupeného JUDr. Věslavem Nemethem, advokátem, se sídlem v Praze 1, Senovážné náměstí 5, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem v Praze 10, Vršovická 65, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. ledna 2011, č.j.: 1873/570/10, 72797/ENV/10, Sk. zn. 570/000369/A/10x,

t a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Podanou žalobou se domáhá žalobce přezkoumání rozhodnutí Ministerstva životního prostředí (dále jen „ministerstvo“ nebo „žalovaný“) blíže označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo změněno ministerstvem rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Brno (dále jen „inspekce“ nebo „ČIŽP“) ze dne 28.6.2010, č.j. ČIŽP/47/IPP/SR01/0918130.005/10/BLV tak, že původní název společnosti BAUFELD – ekologické služby s.r.o., Praha 6, Na Petynce 716/48, IČ 49681036 se nahrazuje novým názvem společnosti „EKOKRATO s.r.o., se sídlem Praha 7, Holešovice, Dělnická 775/30, IČ 49681036 (dále jen „provozovatel“); v ostatních částech výroku bylo odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno.

Správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí žalobci uložil pokutu:

- pod bodem I. a) podle ust. § 66 odst. 3 písm. e) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“) ve výši 300 000,- Kč *za porušení povinnosti stanovené v ust. § 18 odst. 1 písm. e) zákona o odpadech, kterého se provozovatel dopustil tím, že soustředoval v zařízení „Zařízení ke sběru a výkupu nebezpečných odpadů“ v areálu Čepro, a.s., Loukov (dále rovněž „středisko*

Loukov“) *mimo provozní technologii, v období od 31.10.2007 do 7.1.2008, kapalné odpady, dále také „odpadní oleje“ nebo „nebezpečný odpad“ (k.č. 13 07 01* - topný olej a motorová nafta, k.č. 13 05 06* - olej z odlučovače oleje, k.č. 13 02 08* - jiné motorové, převodové a mazací oleje, k.č. 13 02 05* - nechlorované minerální motorové, převodové a mazací oleje a k.č. 13 01 10* - nechlorované hydraulické minerální oleje) v celkovém množství větším než 4700 litrů v rozporu s odsouhlaseným provozním řádem;*

- pod bodem I.b) podle ust. § 37 odst. 4 písm. b) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o integrované prevenci“) ve výši 50 000,- Kč *za správní delikt podle § 37 odst. 2 zákona o integrované prevenci, kterého se provozovatel dopustil tím, že provozoval předmětné zařízení, pro jehož provoz bylo vydáno Krajským úřadem Zlínského kraje dne 14. 12. 2007 integrované povolení č.j. KUZL 40436/2007 (dále jen „integrované povolení“ nebo „IP“)* v rozporu se závaznými podmínkami integrovaného povolení a to:

1) podmínky č. 4. B. 1) integrovaného povolení, podle níž je stanoveno veškeré manipulační plochy a zařízení, kde se nakládá s látkami závadnými životnímu prostředí, zabezpečit tak, aby nedošlo k úniku těchto látek do okolního prostředí a nemohlo docházet k ohrožení podzemních ani povrchových vod; porušení této podmínky se provozovatel dopustil provozováním příjmového čerpadla s úkapy ropných látek mimo řádně vodohospodářsky zabezpečenou plochu a provozováním havarijní vany pod nádržemi UMO s porušenými stěnami a jejich chybějícími částmi, které tak nezajišťují její vodotěsnost a provozováním manipulačních ploch (podlahy v budově příjmu sudů) bez ochranných nátěrů;

2) podmínky č. 4. B. 3) integrovaného povolení, podle níž je stanoveno ověřovat těsnost nádrží a manipulačních ploch s četností stanovenou zákonem č. 254/2001 Sb., tj. 1x za 5 let; porušení této podmínky se provozovatel dopustil provozováním dvou příjmových jímek a přečerpávací jímky u příjmu sudů bez provedených zkoušek těsnosti;

3) č. 11 integrovaného povolení, podle něhož je stanoveno, že provozovatel zařízení je povinen podle příslušných právních předpisů předložit dílčí roční zprávu plnění podmínek IP KÚ Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství k 28.2. následujícího roku; porušení této podmínky se provozovatel dopustil tím, že roční hlášení za rok 2008 bylo předáno KÚZK dne 18.3.2009, tedy po stanoveném termínu.

Nedodržením podmínek 4. B. 1), 4. B. 3) a č. 11 integrovaného povolení došlo ze strany provozovatele k porušení ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o integrované prevenci, dle něhož je provozovatel zařízení povinen provozovat zařízení v souladu s integrovaným povolením vydaným podle zákona o integrované prevenci.

- pod bodem II podle ust. § 66 odst. 2 písm. a) zákona o odpadech ve výši 25 000,- Kč *za porušení povinnosti stanovené v ust. § 39 odst. 2 zákona o odpadech, kterého se provozovatel dopustil tím, že ve svém „Hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok 2007“ podal nepravdivé údaje o přijetí (kód AN3) nebezpečného odpadu k.č. 13 05 06* (olej z odlučovače oleje) od původců Marius Pedersen a.s. v množství 7,7 t a WESTLAND spol. s r.o. v množství 7,7 t. Dále podal nepravdivé údaje o předání (kód BN3) 5 t nebezpečného odpadu k. č. 13 05 03* (kaly ze dna nádrží na ropné látky), 33 t nebezpečného odpadu k.č. 13 05 03* (kaly z lapáku nečistot) a 1,5 t nebezpečného odpadu k. č. 13 05 02* (kaly z odlučovačů oleje) společnosti ČEPRO, a.s.*

Současně byla žalobci ve výrokové části III. rozhodnutí uložena povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000,- Kč.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací orgán nejprve konstatoval, že ze spisového materiálu zjistil, že inspekce provedla ve dnech 26. 9. 2009, 6. 10. 2009 a 4. 12. 2009 kontrolu provozovaného zařízení pro nakládání s odpady, které je umístěno v areálu Čepro, a.s., Loukov. Na základě místních šetření a předložených dokladů bylo zjištěno, že odvolatel toto zařízení provozoval v rozporu s podmínkami pro jeho provoz stanovenými povolujícím orgánem a dále, že nebyla řádně splněna ohlašovací povinnost o odpadech a způsobech s jejich nakládáním. K zahájenému správnímu řízení se odvolatel vyjádřil dopisem ze dne 2.4.2010, v němž vznesl námitku proti právní kvalifikaci skutkového zjištění, zjištěné skutečnosti však nepopřel. Neboť námitku inspekce akceptovala, oznámením ze dne 3.5.2010 změnila právní kvalifikaci překročení kapacity pro nakládání s odpady z provozování zařízení bez integrovaného povolení na provozování zařízení v rozporu s jeho schváleným provozním řádem podle ustanovení zákona o odpadech. Dále odvolací orgán konstatoval, že o porušení ustanovení zákona o odpadech a zákona o integrované prevenci odvolatelem rozhodl správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 28. 6. 2010.

Odvolací orgán dále uvedl, že odvolatel je oprávněnou osobou k provozování zařízení ke sběru a výkupu odpadů. K této činnosti mu byl udělen souhlas s provozem zařízení a souhlas s jeho provozním řádem (rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 24. 11. 2004, č.j. KUZL 17307-1/2004 ŽPZE-kl). Na základě žádosti odvolatele o vydání integrovaného povolení mu bylo rovněž vydáno integrované povolení pro provozování předmětného zařízení.

Odsouhlaseným provozním řádem zařízení ke sběru a výkupu odpadů byla stanovena kapacita zařízení a podmínky pro jeho provozování. Inspekce z předložených dokladů a vyjádření odvolatele zjistila, že část množství odpadů uváděné odvolatelem v průběžné evidenci (48,684 t k 31.1.2007, 54,184 t k 7.1.2008) bylo uskladněno mimo technologii povolenou pro provoz předmětného zařízení, tedy mimo vlastní zařízení, které je v odsouhlaseném provozním řádu vymezeno jako 4 nádrže o objemu á 25 m³ (podle vyjádření odvolatele byly nádrže vyprázdněné), kromě nádrží je zařízení vymezeno skladovací kapacitou kontejnerů, sudů a menších nádob – celkem cca 4 700 l. Na tomto skutkovém zjištění a právní kvalifikaci jako porušení § 18 odst. 1 písm. e) zákona o odpadech s naplněním skutkové podstaty správního deliktu dle § 66 odst. 3 písm. e) téhož zákona neshledal odvolací orgán pochybení a plně se ztotožnil se závěry inspekce.

Z předložených dokladů inspekce dále zjistila, že odvolatel v hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok 2007 neuvedl některé odpady, které dle evidenčních listů pro přepravu nebezpečných odpadů převzal. I v tomto skutkovém zjištění a následné právní kvalifikaci jako porušení § 39 odst. 2 zákona o odpadech s naplněním skutkové podstaty správního deliktu dle § 66 odst. 2 písm. a) téhož zákona, neshledal odvolací orgán pochybení a ztotožnil se závěry inspekce.

Odvolací orgán poukázal na ust. § 16 zákona o integrované prevenci, dle něhož je provozovatel povinen provozovat zařízení v souladu s integrovaným povolením vydaným podle tohoto zákona a dále uvedl, že při místním šetření inspekce zjistila, že odvolatel nakládal s nebezpečnými odpady na vodohospodářsky nezabezpečených plochách, tedy nedodržel podmínky stanovené pro provoz tohoto zařízení. Rovněž v posouzení tohoto skutkového zjištění a jeho následné právní kvalifikaci jako porušení § 37 odst. 2 zákona o integrované prevenci s naplněním skutkové podstaty správního deliktu dle § 37 odst. 4 písm. b) téhož zákona se odvolací orgán ztotožnil se závěry inspekce.

Následně se odvolací orgán věnoval výši uložených pokut a konstatoval, že při stanovení výše pokuty dle § 67 odst. 2 zákona o odpadech přihlédl správní orgán I. stupně zejména k závažnosti ohrožení životního prostředí, popřípadě k míře jeho poškození. Odvolací orgán dodal, že inspekce výši uložených pokut stanovila při spodní hranici zákonem

stanoveného rozpětí, přičemž výše pokut byla řádně odůvodněna. Odvolací orgán shledal uložené pokuty přiměřené.

S odvolacími námitkami, které jsou obsahově obdobné s námitkami žalobními, se žalovaný vypořádal způsobem popsaným následně na str. 11 a násl. rozsudku.

V podané žalobě tvrdí žalobce, že napadená rozhodnutí jsou nezákonná. Své námitky rozdělil žalobce dle skutků spočívajících v porušení jednotlivých ustanovení zákona o odpadech a zákona o integrované prevenci, kterých se měl dle napadených rozhodnutí dopustit:

Ke skutku popsanému pod bodem I. a) prvostupňového rozhodnutí (jehož se měl dopustit tím, že soustřeďoval v zařízení mimo provozní technologii odpadní oleje v celkovém množství větším než 4700 litrů v rozporu s odsouhlaseným provozním řádem) žalobce namítá, že

- v období od 31. 10. 2007 do 7. 1. 2008 - neprovozoval na středisku Loukov část zařízení pro nakládání s odpadními oleji, konkrétně se jednalo o 4 válcové nádrže o objemu 25 m³, ke kterým bylo ve vyjádření žalobce ze dne 2.4.2010 uvedeno, že jejich provoz byl zastaven a nádrže vypuštěny s tím, že celkové zbytkové množství oleje v nádržích nepřesahovalo 10 m³. Ze skladovacího zařízení střediska byly využívány pouze kontejnery, sudy a nádoby menších rozměrů o celkové kapacitě 4700 litrů. Z uvedeného dle žalobce vyplývá, že tedy nemohl v předmětném období soustřeďovat v mimoprovazní technologii odpadní oleje v množství větším jak 4700 litrů, nýbrž v souladu se schváleným řádem shromažďoval odpady do mobilních prostředků v místě jejich vzniku před dalším nakládáním s odpady,

- v období od 11. 12. 2007 do 17. 12. 2007 - byla dle sdělení vedoucího střediska přistavena železniční cisterna, shromažďované odpadní oleje byly ponechávány v cisternách a přepravních obalech, ve kterých byly přivázeny do střediska, a to až do doby, kdy je bylo možno přečerpat do zařízení střediska. Takový postup byl dle žalobce v souladu s provozním řádem uvedeným na straně 6 odst. 2 provozního řádu. Stav nakládání s odpadními oleji v období od 31. 10. 2007 do 7. 1. 2008 je popsán ve vyjádření žalobce podaném ve správním řízení.

Správní orgány uvádí, že své tvrzení opírají o příkaz jednatele Ing. Z., který nařídil vyprázdnit do 31.10.2007 čtyři nádrže o objemu 25 m³, jejichž provozování spadá pod povolení zákona s tím, že příkaz obsahoval i návod k řešení vzniklé situace. Vedoucí střediska Loukov pan P. H. řešil danou situaci tím, že věžové nádrže vyprázdnil, přičemž v nádržích zbylo do 10 t odpadního oleje; část oleje umístil do kontejnerů a sudů, které byly součástí zařízení střediska, a to v množství 4700 litrů a zbytek ponechal v přepravních zařízeních (cisterny). Odpadní olej tak nebyl umístěn v prostorách skladu, jak tvrdí žalovaný. Toto tvrzení zaznělo již ve správním řízení, avšak jmenovaný vedoucí střediska Loukov nebyl slyšen, a proto má žalobce za to, že správní řízení je zatíženo procesní vadou, která se odrazila i v řádném zjištění skutkového stavu, čímž správní orgány porušily § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), když se nevypořádaly s tvrzeními žalobce, popř. jej nevyzvaly k prokázání tvrzení a navržené důkazů.

Ke skutku popsanému pod bodem I. b) prvostupňového rozhodnutí (jehož se měl dopustit tím, že provozoval předmětné zařízení v rozporu se závaznými podmínkami integrovaného povolením) žalobce namítá

:

- k bodu 1) že pokud povrch betonových ploch není opatřen nátěrem odolným ropným látkám, je to z toho důvodu, že v době výstavby předmětného zařízení se nátěry betonových ploch neprováděly a únikům ropných látek do okolí bylo bráněno jinými technickými způsoby. V souvislosti s uvedeným žalobce konstatoval, že „stacionární zařízení pro nakládání s odpadními oleji“ (dále jen „UMO“) pronajaté žalobci bylo zkolaudováno dne 15.4.1964 a Krajským úřadem Zlínského kraje bylo dne 14.12.2007 schváleno k nakládání s odpadními oleji dle zákona o integrované prevenci (č.j. KUZL 40436/2007 ze dne 14.12.2007). Pokud tuto skutečnost považuje žalovaný za porušení provozního řádu, žalobce uvádí, že zařízení s takto upravenými betonovými plochami bylo nejen zkolaudováno, ale i následně schváleno Krajským úřadem k nakládání s odpadními oleji dle zákona o integrované prevenci. Pokud žalobci bylo vytknuto porušení havarijní vany pod nádržemi UMO, žalobce uvedl, že popsany zásah provedl majitel objektu společnost Čepro a.s. bez vědomí žalobce ještě před pronájmem zmíněného zařízení.

Žalobce rovněž tvrdí, že předmětné poškození části obruby vany nemá faktický vliv na havarijní zabezpečení nádrží zařízení UMO umístěných v předmětné vaně. Při kontrole pracovníků inspekce na středisku dne 6. 10. 2009 byl zaznamenán uvedený stav u předmětných částí zařízení UMO jako nedostatečný z hlediska ochrany životního prostředí a byl současně na místě stanoven časový harmonogram postupu prací k jeho odstranění.

Žalobce namítá, že však nebylo zjištěno u majitele objektu, zda popsáním technickým zásahem na havarijních vanách došlo skutečně ke snížení havarijního zabezpečení zařízení UMO, a proto navrhuje k uvedenému vyslechnout pracovníka majitele objektu společnosti Čepro, a.s., který má na starosti zajištění objektu z hlediska havarijních rizik.

Žalobce rovněž zdůraznil, že není majitelem předmětného zařízení, a proto musel podmínky stanovené pracovníky inspekce projednat s majitelem objektu, tj. se společností Čepro, a.s., který však neměl zájem o investice do úprav zařízení tak, jak jsou specifikovány v protokolu a žalobce nemůže provádět investice do cizího majetku bez souhlasu jeho vlastníka. Z uvedeného důvodu žalobce středisko Loukov uzavřel; k této argumentaci se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyjádřil, a proto je v této části napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

- k bodu 2) žalobce namítá s poukazem na stranu 2 integrovaného povolení k provozu předmětného zařízení a rovněž na stranu 5 v kapitole 2.2 schváleného provozního řádu, kde je uveden stručný popis zařízení, že v žádném z uvedených dokumentů se nehovoří o jímkách tak, jak jsou uvedeny v napadeném rozhodnutí. Zmiňovaná zařízení žádnými jímkami nejsou, nýbrž se jedná o filtrační zařízení umístěná ve vanách, která nemají parametry jímek, a proto u nich nelze provádět zkoušky těsnosti.

- k bodu 3) žalobce namítá, že ke zpoždění odeslání dílčí roční zprávy na krajský úřad došlo nedopatřením cca o 14 dnů z důvodu předávání pracovní agendy mezi pracovníky společnosti žalobce; udělení pokuty za administrativní pochybení shledává žalobce přehnaným.

Ke skutku popsanému pod bodem II. prvostupňového rozhodnutí (jehož se měl dopustit tím, že ve svém „Hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok 2007“ podal nepravdivé údaje o přijetí (kód AN3) nebezpečného odpadu k.č. 13 05 06* od původců Marius Pedersen a.s. v množství 7,7 t a WESTLAND spol. s r.o. v množství 7,7 t a dále podal nepravdivé údaje o předání) žalobce namítá, že se jednalo o zjevně administrativní pochybení vzniklé při zadávání údajů o odpadech do programu pro evidenci odpadů EVI. Administrativní chybu však nelze vydávat za podání nepravdivých údajů, zejména za situace, kdy veškeré ostatní dokumenty byly v pořádku. Jde především o evidenční listy.

Ke skutečnosti, že v ročním hlášení o produkci a nakládání s odpady bylo uvedeno formální předání odpadu společnosti Čepro, a.s., se žalobce vyjádřil již v dopise ze dne 18. 12. 2009. K této skutečnosti dodává, že odpady uvedené v ročním hlášení byly jako předané

společnosti Čepro, a.s. nikdy fakticky předány společnosti Čepro a.s. nebyly. Důkazem je skutečnost, že pro takový případ by musely být vystaveny evidenční listy, které jsou základním dokladem o předání nebezpečného odpadu. Důvodem, pro který se v ročním hlášení (pouze v něm) objevily údaje o předání předmětných odpadů společnosti Čepro, a.s. bylo rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, kterým bylo zařízení UMO zařazeno do skupiny A dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 383/2001, tj. zařízení pro sběr a výkup odpadů. Žalobce navrhoval v žádosti k povolení provozu zařadit předmětné zařízení UMO do skupiny A a B, tj. jako zařízení ke skladování a k úpravě odpadů, krajský úřad však rozhodnutím stanovil, že zařízení bude sloužit pouze ke skladování odpadů (zařízení skupiny A). Uvedené rozhodnutí krajského úřadu nezohledňovalo tak skutečnost, že při dlouhodobém stání odpadních olejů ve skladovacích nádržích UMO dochází k samovolnému gravitačnímu oddělování vody z olejů. Odsazená odpadní voda byla v souladu se smlouvou uzavřenou se společností Čepro, a.s. postupně předávána na čistírnu odpadních vod umístěnou v areálu a provozovanou společností Čepro, a.s. V ročních hlášeních o produkci a nakládání s odpady, před novelou vyhlášky č. 383/2001, která nově umožňuje takový úbytek hmoty zahrnout do ztrát, nebylo možno pro předmětné zařízení povolené pouze jako zařízení sloužící ke skladování odpadů vypracovat roční hlášení s vyrovnanou hmotovou bilancí (vyrovnaná hmotová bilance je ze strany státní správy vyžadována a bez ní nelze roční hlášení předat). Dle sdělení pracovnice, která hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok 2007 psala, bylo předání neupravených odpadů společnosti Čepro a.s. v hlášení proto, že nevěděla, jak jinak programem EVI, který vychází z citované vyhlášky, při zachování hmotnostní bilance, podchytit skutečnost, že uvedený materiál přijatý na středisko byl v průběhu roku postupně zbavován vody a ta předána v souladu se smlouvou na inspekci společnosti Čepro, a.s., aniž by současně porušila rozhodnutí krajského úřadu, kterým nebyla na středisku povolena úprava odpadů. Uvedené tvrzení lze doložit i tím, že předmětné odpady byly od původců přijímány v průběhu celého roku a jejich formální předání na čistírku odpadních vod bylo provedeno dne 31.12.2007, tj. v době, kdy měli zaměstnanci žalobce již 14 dní celozávodní dovolenou a nemohl tak nikdo faktické předání odpadů provést.

Závěrem žalobce tvrdí, že žalovaný zneužil správního uvážení, když žalobci uložil sankci, která je pro něj likvidační. Jednání žalovaného tak má znaky libovůle, když údajné porušení žalobce nepoškodilo ani neohrozilo životní prostředí.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 16. května 2011 navrhl zamítnutí žaloby a k meritu věci uvedl, že žalobce provozoval předmětné zařízení ke sběru a výkupu odpadů na základě souhlasu s provozem zařízení a souhlasu s jeho provozním řádem (rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 24. listopadu 2004 č.j. KUZL 17307-1/2004 ŽPZE-kl) umístěného v provozovně Loukov u Kroměříže v areálu společnosti Čepro, a.s. Na základě žádosti žalobce o vydání integrovaného povolení bylo dále žalobci rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje dne 14. prosince 2007 vydáno pod č.j. KUZL 40436/2007 integrované povolení pro provozování předmětného zařízení.

K jednotlivým žalobním námitkám uvedl následující:

- *ohledně skutku popsanému pod bodem I. a) prvostupňového rozhodnutí*, že rozsah zařízení a jeho kapacita je v provozním řádu uvedena v části 2.2.; stručný popis zařízení je uveden na straně 5 (list č. 112) jako 4 nádrže o objemu á 25 m³ (podle tvrzení žalobce byly tyto nádrže vyprázdněné) a dále pak je zařízení vymezeno skladovací kapacitou kontejnerů, sudů a menších nádob – celkem cca 4 700 litrů.

Orgán I. stupně z předložených dokladů zjistil, že žalobce podle průběžné evidence odpadů v zařízení nakládal k 31. prosinci 2007 s množstvím 48,684 t olejů a k 7. lednu 2008 s množstvím 54,184 t olejů. Toto skutkové zjištění žalobce nerozporuje.

Pokud tedy nebyly, jak tvrdí žalobce, ke skladování použity 4 válcové stojaté nádrže, musel množství oleje přesahující 4700 litrů (v hmotnostním vyjádření méně než 4,7 t) z celkově skladovaného množství (48,684 t, resp. 54,184 t) skladovat mimo technologické zařízení odsouhlasené v příslušném rozhodnutí orgánu státní správy a specifikované v provozním řádu. Je třeba vycházet ze skutečnosti, že nakládání s odpady, kterým je i jejich skladování, je třeba realizovat tak, aby nedocházelo k ohrožení či poškození životního prostředí. Nelze připustit nakládání s odpady způsobem „jak a kde se komu hodí“. Železniční cisterna, automobily, ani další skladovací prostředky nebyly součástí technologického zařízení odsouhlaseného v příslušném rozhodnutí a v jeho provozním řádu, nebyly určeny ke skladování odpadů.

Nepochybně tak žalobce provozoval zařízení v rozporu s jeho schváleným provozním řádem, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 1 písm. e) zákona o odpadech s naplněním skutkové podstaty správního deliktu dle § 66 odst. 3 písm. e) téhož zákona. Tato zjištění nemůže žalobce zpochybňovat odvoláním na text na straně 6 provozního řádu. Tuto skutečnost nemůže zvrátit ani žalobcem navrhovaných výsledků pana P. H.. Žalovaný má za to, že skutkový stav byl řádně zjištěn;

- *ohledně skutku popsanému pod bodem I. b) prvostupňového rozhodnutí*, že dle ust. § 16 zákona o integrované prevenci je provozovatel zařízení mj. povinen provozovat zařízení v souladu s integrovaným povolením vydaným dle tohoto zákona. V daném případě byly žalobci stanoveny podmínky pro jeho provozování integrovaným povolením a při místním šetření zjistil správní orgán I. stupně, že žalobce nakládal s nebezpečnými odpady na vodohospodářsky nezabezpečených plochách, tedy nedodržel podmínky stanovené pro provoz tohoto zařízení. Žalovaný dále uvedl

- *k porušení podmínky č. 4. B. 1) integrovaného povolení* - že se nejednalo pouze o absenci nátěrů odolných proti působení ropných látek, ale i o stavební poruchy (vybourané prostupy – díry – v konstrukci záchytné havarijní vany). Není rozhodující, zda popsáný zásah provedl majitel objektu společnost Čepro, a.s. bez vědomí žalobce, resp. že poškození části vany nezpůsobily pracovníci žalobce, ale fakticky zjištěný stav. Poškození zařízení nepochybně má vliv na havarijní zabezpečení nádrží zařízení UMO (úložiště minerálních olejů) umístěných v předmětné vaně, neboť poškození této havarijní vany či absence nátěrů odolných proti působení ropných látek způsobuje nebo může způsobit snížení havarijního zabezpečení zařízení UMO. Žalovaný není oprávněn posuzovat smluvní vztah žalobce a majitele zařízení, hodnotí pouze zjištěné skutečnosti ve vztahu k předpisům na ochranu životního prostředí. Výsledek pracovníka majitele objektu společnosti Čepro, a.s., který má na starosti zajištění objektu z hlediska havarijních rizik, proto nepřinese ke zjištěným skutečnostem tj. k nakládání s nebezpečnými odpady na vodohospodářsky nezabezpečených plochách žádné nové skutečnosti,

b) k porušení podmínky č. 4. B. 3) integrovaného povolení - že v integrovaném povolení je uvedeno: *Popis zařízení a s ním přímo spojený s činností.... Shromažďování nebezpečného odpadu – Komplex 4 stojatých válcových skladovacích a usazovacích nádrží o objemu 25 m³, stáčiště železničních cisteren se záchytnou úkapovou vanou v kolejišti, stáčiřna olejů (2 usazovací vany se sítí, litinové výlevky, armatury, čerpadla) ve zděné budově o kapacitě 304 m³, ...“* Dále jsou uvedeny v integrovaném povolení podmínky pro provoz zařízení mj. na straně 8: *„4. Podmínky zajišťující ... B) Voda...2) Provést zkoušky vodotěsnosti záchytných jímek a veškerých nádrží ve stanoveném termínu (do 30.6.2008) a ... předložit protokoly o jejich konání. 3) Těsnost nádrží a manipulačních ploch ověřovat s četností stanovenou*

zákonem č. 254/2001 Sb., v platném znění tj. Ix za 5 let“. Namítá-li žalobce, že v dokumentech se nehovoří o jímkách tak, jak jsou specifikovány v napadeném rozhodnutí, žalovaný uvádí, že jde o účelovou interpretaci zjištěného skutkového stavu. Nelze souhlasit s tím, že zmiňovaná zařízení žádnými jímkami nejsou, ale že se ve skutečnosti jedná o filtrační zařízení umístěná ve vanách, která nemají parametry jímek, a proto u nich nelze provádět těsnostní zkoušky, tak jak jsou specifikovány v zákoně č. 254/2001 Sb. Svým způsobem i vana je de facto jímka. V oznámení o zahájeném správním řízení jsou jímky jednoznačně konkretizovány. Porušení této povinnosti se provozovatel dopustil provozováním 2 příjmových jímek a přečerpávací jímky u předjímky sudů bez provedených zkoušek těsnosti. Tento stav byl zjištěn kontrolou dne 6.10.2009. S následně vznesenou námitkou k zahájenému správnímu řízení se správní orgán již vypořádal v odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí.

c) *k porušení č. 11 integrovaného povolení*, že žalobce nepopírá opožděné odeslání dílčí zprávy.

- *ohledně skutku popsanému pod bodem II.) prvostupňového rozhodnutí*, že žalobce opakuje své námitky vznesené v průběhu správního řízení, s nimiž se správní orgán I. stupně již vypořádal a odvolací orgán následně shledal závěr správního orgánu I. stupně správným a plně se s ním ztotožnil.

K poukazu žalobce na zařazení předmětného zařízení do skupiny A (zařízení pro sběr a výkup odpadů) dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů, a nezařazení předmětného zařízení do skupiny B (zařízení, kde jsou využívány technologie k využívání a odstraňování odpadů) podle této vyhlášky, žalovaný uvedl, že uvedené není pro řádné vedení evidence odpadů a splnění ohlašovací povinnosti podstatné. Žalobce ve schváleném provozním řádu neuváděl technologie, na základě kterých by realizoval využívání odpadů (úpravu – gravitační oddělování vody z olejů a předávání odsazené odpadní vody společnosti Čepro, a.s. a to jako odpad nebo odpadní vodu), proto bylo povolujícím orgánem zařazeno předmětné zařízení pouze do skupiny A. Pokud žalobce s tímto zařazením nesouhlasil, mohl se domáhat opravnými prostředky změny zařazení.

K závěrečné námitce, že žalovaný zneužil správního uvážení a žalobci uložil sankci, která je pro něj likvidační, uvedl žalovaný, že nezneužil správního uvážení, neboť uložil žalobci pokutu, jejíž výše byla řádně odůvodněna a je v souladu s ust. § 67 odst. 2 zákona o odpadech a v souladu s ust. § 37 odst. 4 písm. b) zákona o integrované prevenci. Žalovaný má za to, že sankciované jednání žalobce nepochybně životní prostředí ohrozilo.

U ústního jednání, které se ve věci konalo dne 28. března 2014, zástupce žalobce setrval na podané žalobě a zástupce žalovaného navrhl zamítnutí žaloby.

Soud návrh žalobce na provedení výslechu P. H., vedoucího střediska Loukov ohledně zjištění situace ve jmenovaném středisku a pracovníka společnosti Čepro, a.s., který měl u majitele objektu na starosti zajištění objektu z hlediska havarijních rizik, zamítl z důvodu nadbytečnosti, neboť dospěl k závěru, že skutkový stav byl řádně zjištěn a odpovídá skutečností zaznamenaným ve správním spise (viz dále).

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle ust. § 18 zákona o odpadech je provozovatel zařízení mj. povinen provozovat zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem, vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.

Ohledně skutku popsanému pod bodem I. a) prvostupňového rozhodnutí, soud ze správního spisu zjistil mj.:

- z příkazu jednatele č. 9/2007 ze dne 16. 10. 2007 pro vedoucího střediska Loukov, že vedoucímu jmenovaného střediska bylo uloženo pod bodem 1. ukončit do 31. 10. 2007 činnost ve 4 skladovacích a usazovacích nádržích o objemu 25 m³, stáčiště kapalných odpadů v sudech a v menších nádobách, filtrační čerpací a usazovací technologii určenou pro skladování, mísení a homogenizaci kapalných odpadů, pod bodem 2. veškerý odpadní olej ze zařízení dle bodu č. 1. přecerpat do železniční cisterny, příp. do 800 nebo 1000 litrových kontejnerů, pod bodem 4. veškerý nově přijímaný olej uložit do 800 nebo 1000 litrových kontejnerů (viz bod 2.) Příjem většího množství olejů řešit přistavením železniční cisterny,

- z dílčího protokolu o průběhu kontroly ze dne 6. 10. 2009, z dílčího protokolu o průběhu kontroly ze dne 26.10. 2009 a z dílčího protokolu o průběhu kontroly ze dne 4. 12.2009, že předmětem kontroly bylo plnění povinností stanovených integrovaným povolením vydaným Krajským úřadem Zlínského kraje dne 14. 12. 2007 pod č.j. č.j. KUZL 40436/2007. Dle průběžné evidence bylo zjištěno, že

- v období od 31. 10. 2007 – do 31. 12. 2007 bylo do zařízení přijato 68,99 tun nebezpečných odpadů (k.č. 130503, 130205, 130506, 130208, 120107, 130113, 130110, 130703);

- v období od 1. 1. 2008 – do 7. 1. 2008 bylo do zařízení přijato 5,5 tun nebezpečných odpadů k.č. 130205;

- ke dni 7. 1. 2008 v zařízení bylo 54,184 tun nebezpečných odpadů k.č. 130205, 130506, 130208, 130110, 130701 (str. 2 dílčího protokolu o průběhu kontroly ze dne 26.10. 2009). Mezi technickými a technologickými jednotkami pro shromažďování nebezpečného odpadu jsou mj. uvedeny manipulační skladovací obaly s kapacitou 4,7 m³ (str. 2 dílčího protokolu o průběhu kontroly ze dne 26. 10. 2009). Protokoly jsou doplněny 3 listy barevné fotodokumentace;

- z vyjádření žalobce doručeného inspekci dne 23. 12. 2009 podepsaného jednatelem Ing. O. Z., že dne 6.10.2009 při kontrole na středisku Loukov byl pracovníkům inspekce předložen interní příkaz jednatele společnosti, ze kterého vyplývá, že ke dni 31.10.2007 byl na zařízení pro nakládání s odpadními oleji (4x skladovací nádrže o jednotném objemu 25 m³, včetně příslušenství) ukončen provoz a olej uložený v nádržích přecerpán do kontejnerů. Až do 7.1.2008 byl odpad uložen ve skladových prostorách střediska Loukov v kontejnerech. Nádrže, které jsou součástí stacionárního zařízení pro nakládání s odpadními oleji nebyly ke dni 31.10.2007 čištěny a jistě v nich určité zbytkové množství olejů zůstalo. Jeho množství však nepřekročilo 10 tun. Na základě uvedených skutečností nepopírá společnost, že byl v předmětném období na středisku Loukov uložen odpad v množství uvedeném v protokolu, odmítá ale tvrzení inspekce, že tento odpad byl skladován v zařízení pro nakládání s odpadními oleji;

- z vyjádření žalobce doručeného inspekci dne 8. 4. 2010 podepsaného jednatelem Ing. O. Z., že část zařízení slouží k nakládání s odpadními oleji, proto vedení společnosti nařídilo příkazem jednatele vedoucímu střediska neprovozovat stacionární zařízení pro nakládání s odpadními oleji s denní kapacitou nad 10 t do vydání rozhodnutí dle zákona o integrované prevenci. Dle sdělení vedoucího střediska řešil tento přechodný stav používáním mobilních nádrží tak, aby nedošlo jak k porušení zákona o integrované prevenci, tak i byly plněny podmínky v té době platného povolení o odpadech;

- z vyjádření žalobce doručeného inspekci dne 13. 5. 2010 podepsaného jednatelem Ing. O. Z., že společnost v předmětném období od 31.10.2007 do 7.1.2008 neprovozovala na středisku Loukov část zařízení pro nakládání s odpadními oleji, jehož provozování je od 31. 10. 2007 možné pouze se souhlasem příslušného krajského úřadu dle zákona o integrované prevenci. Konkrétně se jednalo o 4 válcové nádrže o objemu 25 m³, ke kterým bylo ve vyjádření společnosti ze dne 2.4.2010 uvedeno, že jejich provoz byl zastaven a nádrže vypuštěny s tím, že celkové zbytkové množství oleje v nádržích nepřesahovalo 10 m³. Ze skladovacího zařízení střediska byly využívány pouze kontejnery, sudy a nádoby menších rozměrů o celkové kapacitě 4700 litrů. Dle sdělení vedoucího střediska byla v období od 11.12.2007 do 17.12.2007 přistavena železniční cisterna, dále pak byly přiváženy odpadní oleje ponechávány v přepravních obalech, ve kterých byly přiváženy do střediska, a to až do doby, kdy je bylo možno přečerpat do zařízení střediska. Takový postup byl dle společnosti v souladu s provozním řádem na str. 6 odst. 2;

- z rozhodnutí ČIŽP ze dne 28.6.2010, č.j. ČIŽP/47/IPP/SR01/0918130.005/10/BLV, že v odůvodnění správní orgán I. stupně ke skutku popsánému pod bodem I. a) rozhodnutí konstatoval mj., že dle průběžné evidence bylo zjištěno, že v období od 31. 10. 2007 – do 31. 12. 2007 bylo do zařízení přijato 68,99 t nebezpečných odpadů konkrétně označenými katalogovými čísly; v tomto období proběhla expedice odpadních olejů ze zařízení pouze dne 17. 12. 2007 v celkovém množství 46,52 t (železniční cisternou). Ke dni 31. 12. 2007 bylo na skladě 48,684 t nebezpečných odpadů konkrétně označenými katalogovými čísly. Dle průběžné evidence bylo zjištěno, že v období od 1. 1. 2008 – do 7. 1. 2008 bylo do zařízení přijato 5,5 tun kapalných odpadů k. č. 130205 a ke dni 7. 1. 2008 v zařízení bylo skladováno 54,184 tun nebezpečných odpadů konkrétně označenými katalogovými čísly. Z uvedeného vyplývá, že ve středisku Loukov byly v uvedeném období přijímány kapalné odpady, včetně odpadních olejů, tyto byly skladovány v období od 31. 10. 2007 – 7. 1. 2008 v množství větším než 10t/denně. Správní orgán rovněž poukázal na ust. § 4 písm. d) zákona o odpadech, dle něhož je nakládáním s odpady jejich shromažďování, soustřeďování, sběr, výkup, třídění, přeprava a doprava, skladování, úprava, využívání a odstraňování (str. 5, 6 rozhodnutí);

- z napadeného rozhodnutí žalovaného, že v odůvodnění odvolací správní orgán k námitkám napadajícím výrok I. a) prvostupňového rozhodnutí uvedl, že v období od 31.10. 2007 do 7.1.2008, dle sdělení jednatele odvolatele, odpady nebyly skladovány ve 4 nádržích po 25 m³, ale byly přečerpány do kontejnerů a nově přijaté odpadní oleje byly ponechávány v přepravních obalech a takto byly tyto uloženy ve skladovacích prostorách střediska Loukov. Tento způsob nakládání (skladování) s odpadními oleji vysvětluje, jak bylo s odpadními oleji nakládáno vzhledem k množství těchto odpadů uvedených v průběžné evidenci (např. 7.1.2008 uvedeno množství 54,184 t a dne 31.12.2007 bylo uvedeno množství 48,684 t). Pokud zástupce odvolatele tvrdil, že 4 skladovací nádrže o objemu á 25 m³ nebyly pro skladování olejů využívány, bylo množství odpadů převyšující kapacitu kontejnerů, sudů a

drobných nádob, jejichž kapacita podle provozního řádu je 4,700 l skladováno mimo povolené a odsouhlasené technologické zařízení střediska Loukov.

Odvolací orgán dále konstatoval, že skladováním odpadních olejů došlo v těchto dnech k provozu střediska Loukov v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení na sběr, výkup a shromažďování nebezpečných odpadů, podle něhož je v tomto zařízení možnost skladovat odpadní oleje v kontejnerech, sudech a drobných nádobách v maximálním množství 4 700 l. Dle údajů z průběžné evidence bylo však v zařízení skladováno 48,684 t odpadních olejů, resp. 54,184 t odpadních olejů, čímž došlo cca k desetinásobnému překročení skladovací kapacity (pro případ, že nejsou používány nádrže o objemu 25 m³). I přesto, že byla přistavena železniční cisterna (v období od 11.12. do 17.12.2007), bylo prokázáno, že ve středisku Loukov (mimo tuto cisternu) byly uskladněny kapalné odpady v množství větším než 4,700 l, což je množství uvedené ve schváleném provozním řádu. Odvolací orgán zdůraznil, že předmětem správního řízení nebyl postup při přivážení odpadů do střediska Loukov, nýbrž, že předmětem bylo skladované množství odpadů, které bylo v rozporu se schváleným provozním řádem. Skutečnost, že odpadní oleje byly přečerpány ze skladovacích nádrží do kontejnerů vychází z vyjádření Ing. Z., jednatele odvolatele k protokolu o kontrolním zjištění.

Žalobce namítá, že v období od 31.10.2007 do 7.1.2008 neprovozoval na středisku Loukov 4 válcové nádrže o objemu 25 m³, nýbrž, že ze skladovacího zařízení střediska byly využívány pouze kontejnery, sudy a nádoby menších rozměrů o celkové kapacitě 4700 l a dovozuje, že tedy nemohl v předmětném období soustřeďovat mimo provozní technologii odpadní oleje v množství větším jak 4700 litrů.

Nadto v období od 11.12.2007 do 17.12.2007 byla přistavena železniční cisterna, shromažďované odpadní oleje byly ponechávány v cisternách a přepravních obalech, ve kterých byly přiváženy do střediska, až do doby, kdy je bylo možno přečrpat do zařízení střediska. Takový postup byl dle žalobce v souladu s provozním řádem uvedeným na straně 6 odst. 2 provozního řádu.

Soud se s výše popsáním odůvodněním rozhodnutí obou správních orgánů shoduje a pro stručnost na ně odkazuje. Lze dodat, že žalobcovo tvrzení, že nemohl v předmětném období soustřeďovat mimo provozní technologii odpadní oleje v množství větším jak 4 700 l vyvrací údaje zaznamenané v průběžných evidencích, které žalobce nijak nepopírá. Skutečnost, na niž žalobce poukazuje, a sice, že shromažďované odpadní oleje byly ponechávány v cisternách a přepravních obalech, ve kterých byly přiváženy do střediska až do doby, kdy je bylo možno přečrpat do zařízení střediska, sama o sobě nevyvrací, že ve středisku Loukov (mimo tuto cisternu) byly uskladněny kapalné odpady v množství větším než 4,700 l, což je množství uvedené ve schváleném provozním řádu. Jak již bylo správně poukázáno správním orgánem I. stupně, dle ust. § 4 písm. d) zákona o odpadech je nakládáním s odpady jejich shromažďování, soustřeďování, sběr, výkup, třídění, přeprava a doprava, skladování, úprava, využívání a odstraňování. I pokud zůstaly odpady v cisternách a přepravních obalech, ve kterých byly přiváženy do střediska, v areálu střediska Loukov, jednalo se již o nakládání s odpady ve smyslu ust. § 4 písm. d) zákona o odpadech.

Pod bodem 2.2 provozního řádu je uveden stručný popis zařízení, k němuž je dále uvedeno, že ze zařízení je možno nebezpečný odpad přečrpat do železniční cisterny pro expedici k dalšímu využití. Odpady se do zařízení přiváží sacími cisternovými automobily společnosti Baufeld-ekologické služby, s.r.o., dodávkovými automobily společnosti Baufeld-ekologické služby, s.r.o. v drobných obalech jako jsou kanystry, plastové barely a nádoby,

kontejnery, sudy apod., pronajatými vozidly nebo odpady do zařízení přivázejí původci nebo jiné osoby. Z tohoto ustanovení provozního řádu vyplývá, že v citované části je popsáno nejen předmětné zařízení, ale i způsob přepravy odpadů do tohoto zařízení. Ustanovení však neupravuje situaci, k níž v daném případě došlo, a sice, že shromažďované odpadní oleje byly ponechávány v cisternách a přepravních obalech, ve kterých byly do střediska dováženy.

K námitce, že správní řízení je zatíženo procesní vadou, která se odrazila v řádném zjištění skutkového stavu, čímž správní orgány porušily § 3 správního řádu, když se nevypořádaly s tvrzeními žalobce, popř. jej nevyzvaly k prokázání tvrzení a navržení důkazů, soud uvádí, že ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl poučen o svých procesních právech v rámci vydaného usnesení ze dne 17. 3. 2010 a to včetně práva navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí (§ 36 správního řádu). Žalobce zaslal v rámci správního řízení vyjádření doručené inspekci dne 23. 12. 2009, dne 8. 4. 2010 a dne 13. 5. 2010, v žádném z nich však výslech svědka, jehož by navrhoval k prokázání svých tvrzení nenavrhl, ač tak nepochybně učinit mohl. Zjištěný skutkový stav vychází nejen ze zjištění zachycených v protokolech o kontrole a k ní připojené barevné fotodokumentaci, ale i z průběžné evidence žalobce a jeho vyjádření. Soud se ztotožňuje s žalovaným, že skutkový stav byl zjištěn v dostatečné míře a je zcela dostačujícím pro závěr, ve který vyústila rozhodnutí o uložení pokuty (tedy nejen skutková zjištění prokazující množství odpadů nacházejících se v předmětném středisku zaznamenaných v evidencích, jak bylo podáno výše, ale i skutečnost, že shromažďované odpady byly přečerpány do kontejnerů a sudů, které byly součástí zařízení střediska, a to v množství 4700 litrů, a rovněž ponechávány v cisternách a přepravních obalech, ve kterých byly přiváženy do střediska).

Ohledně skutku popsanému pod bodem I. b) prvostupňového rozhodnutí soud ze spisového materiálu zjistil mj.:

- z *dílčího protokolu o průběhu kontroly ze dne 6. 10. 2009, z dílčího protokolu o průběhu kontroly ze dne 26.10. 2009 a z dílčího protokolu o průběhu kontroly ze dne 4. 12.2009*, že při kontrole bylo zjištěno, že filtr příjmového čerpadla pro autocisterny je umístěn na běžné starší betonové ploše, která je doplněna plochou z nevyspárovaných kamenných kostek. Plocha je bez zastřešení. Na této ploše se v době kontroly nacházela skvrna úkapu ropné látky o velikosti cca 1 x 1 m, která vzniká při čištění filtru. Havarijní vana pod nádržemi UMO je betonová vana, nezastřešená, vybavená ve dně svodnými kanálky a vypouštěcím kohoutem. V předložené dokumentaci (provozní řád ze dne 5. 10. 2007) je betonová vana vždy uváděna jako nepropustná bezodtoká havarijní jímka. Při kontrole bylo zjištěno, že boční stěny havarijní jímky jsou ve dvou místech probourány, vždy chybí úsek cca 30 cm. V jednom místě je zde přivedeno staré parovodní potrubí a v druhém místě je též mezera po bývalém výdejním potrubí k žel. cisternám. Vzhledem k nedokonalému zaslepení (starý beton s vypadaným kamenivem a s dírou 10 x 10 cm) původního betonového kanálu na potrubí byla v době kontroly touto mezerou havarijní jímka propojena s prostorem běžného nezpevněného kolejiště. Tímto narušením stěn havarijní jímky je porušena celistvost a těsnost. Dále bylo zjištěno, že havarijní vana je tvořena betonem bez žádné povrchové úpravy a místy je tento beton již popraskán či odrolen.

Dvě příjmové jímky pro sudy a přečerpávající jímka v budově příjmu sudů jsou umístěny v podlaze budovy a jsou tvořeny pouze betonem. Do těchto jímek je vyléván UMO z přijatých sudů a z přečerpávací jímky je dopravován do venkovních skladovacích nádrží. Doklady o provedení zkoušek těsnosti těchto tří jímek nebyly při kontrole předloženy. Podlaha skladu je obdobné konstrukce, betonová bez další ochrany, a v době kontroly byla po většině své plochy silně znečištěna úkapy ropných látek. Při kontrole byl předložen jednostránkový doklad s názvem kontrola vodotěsnosti havarijních jímek a skladovacích nádrží – úložiště na

odpadní oleje; v tomto dokladu je uvedeno, že dne 15. 5. 2007 byla provedena kontrola vodotěsnosti havarijních jímek, které jsou součástí úložiště UMO, dále je zde uvedeno, že těsnost nádrží je zjišťována defektoskopií a nebyly zjištěny nedostatky. Ke třem betonovým jímkám (nádržím) v podlaze budovy příjmu sudů, které jsou využívány k vylévání UMO ze sudů a dále přečerpávání do skladovacích nádrží, nebyly provedeny zkoušky vodotěsnosti;

- z vyjádření žalobce doručeného inspekci dne 8. 4. 2010, že společnost nejprve uvedla, že pronajaté UMO bylo zkolaudováno dne 15.4.1964 a Krajským úřadem Zlínského kraje dne 14.12.2007 schváleno k nakládání s odpadními oleji dle zákona o integrované prevenci (č.j. KUZL 40436/2007 ze dne 14.12.2007). Společnost namítá, že pokud povrch betonových ploch není opatřen nátěrem odolným ropným látkám, je to z toho důvodu, že v době výstavby předmětného zařízení se nátěry betonových ploch neprováděly a únikům ropných látek do okolí bylo bráněno jinými technickými způsoby. Pokud je vytýkáno porušení havarijní vany pod nádržemi UMO, společnost uvedla, že popsany zásah provedl majitel objektu společnost Čepro a.s. bez jejího vědomí ještě před pronájmem zmíněného zařízení. Při kontrole pracovníků inspekce na středisku dne 6.10.2009 byl zaznamenán uvedený stav u předmětných částí zařízení UMO jako nedostatečný z hlediska ochrany životního prostředí a současně byl na místě stanoven pouze časový harmonogram postupu prací k jeho odstranění. Společnost zdůraznila, že není majitelem předmětného zařízení, a proto byla nucena projednat podmínky stanovené pracovníky inspekce s majitelem objektu, tj. se společností Čepro a.s., která však nemá zájem o investice do úprav zařízení tak, jak jsou specifikovány v protokolu a společnost nemůže provádět investice do cizího majetku bez souhlasu jeho vlastníka. V integrovaném povolení k provozu (str. 2) ani ve schváleném provozním řádu (str. 5, kap. 2.2) se nehovoří o jímkách, ve skutečnosti se jedná o filtrační zařízení umístěná ve vanách, které nemají parametry jímek, a proto u nich nelze provádět těsnostní zkoušky specifikované v zákoně č. 254/2001 Sb. Ke zpoždění v odeslání dílčí roční zprávy na krajský úřad došlo cca o 14 dnů omylem v rámci předávání pracovní agendy mezi pracovníky společnosti;

- z rozhodnutí ČIŽP ze dne 28.6.2010, č.j. ČIŽP/47/IPP/SR01/0918130.005/10/BLV, že v odůvodnění správní orgán I. stupně ke skutku popsanému pod bodem I. b) rozhodnutí nejprve konstatoval skutečnosti zjištěné v rámci kontroly zaznamenané v dílčích protokolech o průběhu kontroly ze dne 6. 10. 2009, ze dne 26.10. 2009 a ze dne 4. 12.2009 (viz výše) a poté uvedl, že

-provozováním příjmového čerpadla s úkapy ropných látek mimo řádně vodohospodářsky zabezpečenou plochu a provozováním havarijní vany pod nádržemi UMO s porušenými stěnami a jejich chybějícími částmi, které tak nezajišťují její vodotěsnost a provozováním manipulačních ploch (podlahy v budově příjmu sudů) bez ochranných nátěrů došlo k neplnění podmínky integrovaného povolení 4.B.1).

- provozováním dvou příjmových jímek a přečerpávací jímky u příjmu sudů bez provedených zkoušek těsnosti došlo k neplnění podmínky integrovaného povolení 4.B.3).

- dílčí roční zpráva plnění podmínek integrovaného povolení za rok 2008 byla předána KÚ Zlínského kraje dne 18. 3. .2009. Nebyla tedy předána v požadovaném termínu dle platného integrovaného povolení (do 28. 2. 2009), čímž došlo k neplnění podmínky integrovaného povolení 11.

Provozem zařízení v rozporu s výše uvedenými podmínkami integrovaného povolení porušil provozovatel povinnosti stanovené § 16 odst. 1 písm. a) zákona o integrované prevenci a dopustil se správního deliktu dle ust. § 37 odst. 2 zákona o integrované prevenci, tedy provozování zařízení v rozporu s podmínkami integrovaného povolení;

- z *napadeného rozhodnutí žalovaného*, že v odůvodnění odvolací správní orgán k námitkám napadajícím výrok I. b) prvostupňového rozhodnutí uvedl, že jde o opakované námitky uplatněné již ve správním řízení. S odpadními oleji bylo nakládáno nepochybně na vodohospodářsky nezabezpečených plochách, což nelze zpochybnit tím, že porušení těchto ploch bylo způsobeno vlastníkem pronajímaného zařízení. Odvolatel má povinnost nakládat s odpady tak, aby neohrožoval nakládáním s odpady životní prostředí. V daném případě došlo ze strany provozovatele k porušení tří podmínek platného integrovaného povolení, za což mu byla uložena pokuta v souhrnné výši 50 000,- Kč. I když porušení podmínky č. 11 je možno považovat bez významného vlivu na životní prostředí, či zdraví lidí, jedná se však ve svých důsledcích o stav v rozporu s podmínkami uloženými dle zákona. Je třeba zdůraznit, že však sankce byla uložena za neplnění tří podmínek integrovaného povolení;

- z *integrovaného povolení vydaného Krajským úřadem Zlínského kraje dne 14. 12. 2007 pod č.j. KUZL 40436/2007*, že v oddíle 4. označeném „Podmínky zajišťující ochranu zdraví člověka, zvířat a ochranu životního prostředí, zejména ochranu ovzduší, půdy, lesa, podzemních a povrchových vod, přírody a krajiny“ v části B) označené „Voda“ jsou uvedeny následující mj. podmínky ve znění:

- podmínka č.4. B. 1) integrovaného povolení „Veškeré manipulační plochy a zařízení, kde se nakládá s látkami závadnými ŽP zabezpečit tak, aby nedošlo k úniku těchto látek do okolního prostředí a nemohlo tak docházet k ohrožení podzemních ani povrchových vod.“

- podmínka č. 4. B. 3) integrovaného povolení „Těsnost nádrží a manipulačních ploch ověřovat s četností stanovenou zákonem č. 254/2001 Sb., tj. 1x za 5 let.“

V oddíle 11. integrovaného povolení označeném „Postup vyhodnocování plnění podmínek integrovaného povolení je mj. stanoveno, že „Provozovatel zařízení je povinen podle příslušných právních předpisů předložit dílčí roční zprávu plnění podmínek IP KÚ Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, k 28.2. následujícího roku“.

V podané žalobě nerozporuje žalobce zjištěný skutkový stav popsany v dílčích protokolech o průběhu kontroly ze dne 6. 10. 2009, ze dne 26.10. 2009 a ze dne 4. 12.2009, následně zopakovaný v prvostupňovém rozhodnutí, ve svých námitkách však poukazuje na skutečnost, že není majitelem předmětného zařízení, jímž je společnost Čepro, a.s. Žalobce přitom tvrdí, že tato společnost nemá zájem o investice do úprav zařízení, a žalobce proto nemůže provádět investice do cizího majetku bez souhlasu jeho vlastníka. Současně žalobce tvrdí, že k této argumentaci se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyjádřil, a proto je v této části napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

S uvedeným se soud nemohl ztotožnit. Žalovaný stručně, leč jednoznačně, vyjádřil v napadeném rozhodnutí svou správní úvahu na str. 9 napadeného rozhodnutí: „*S odpadními oleji nepochybně bylo nakládáno na vodohospodářsky nezabezpečených plochách. Tuto skutečnost nelze zpochybnit tím, že porušení těchto ploch bylo způsobeno vlastníkem pronajímaného zařízení. Odvolatel má povinnost nakládat s odpady tak, aby neohrožoval nakládáním s odpady životní prostředí.*“ K uvedenému soud dodává, že v integrovaném povolení stanovil krajský úřad právnické osobě, kterou je žalobce, jako provozovateli „Zařízení ke sběru a výkupu nebezpečných odpadů“ v areálu Čepro, a.s., Loukov závazné podmínky provozu a to na základě údajů obsažených v jeho žádosti, předložených dokumentů pro provoz zařízení, provozního řádu, připomínek účastníků řízení a příslušných správních úřadů. Žalobce jako provozovatel předmětného zařízení je povinen dodržovat všechny podmínky vydaného povolení i jednotlivá ustanovení schváleného provozního řádu. Je tedy rovněž jeho povinností zajistit, aby provozované zařízení odpovídalo konkrétně stanoveným podmínkám, jenž byly žalobci (v integrovaném povolení i v provozním řádu) stanoveny

závazným způsobem i proto, aby žalobce postupoval způsobem, při němž dochází k minimalizaci možnosti poškození životního prostředí. Pokud žalobce rezignuje na dodržování jednotlivých ustanovení integrovaného povolení či provozního řádu, pak musí být současně srozuměn i se skutečností, že za nedodržování svých povinností je povinen akceptovat i jemu uložené sankce. Nadto je to právě žalobce, kdo jako provozovatel předložil příslušnému úřadu ke schválení návrh provozního řádu.

K námitce žalobce, že předmětné poškození části obruby vany nemá faktický vliv na havarijní zabezpečení nádrží zařízení UMO umístěných v předmětné vaně s tím, že žalobce navrhuje, aby výsledkem pracovníka majitele objektu bylo zjištěno, zda technickým zásahem na havarijních vanách došlo skutečně ke snížení havarijního zabezpečení zařízení UMO, soud uvádí, že nepřistoupil k provedení tohoto důkazního prostředku pro nadbytečnost, když skutkový stav byl zjištěn v dostatečném rozsahu a výpověď pracovníka, který by uvedl své hodnocení k technickému zásahu (tedy, že havarijní vana pod nádržemi UMO je vybavena vypouštěcím kohoutem, ačkoli v dokumentaci je betonová vana vždy uváděna jako nepropustná bezodtoká havarijní jímka) je pro posouzení porušení podmínky č.4. B. 1) integrovaného povolení nerozhodná, neboť je zcela nesporným, že porušení této podmínky se žalobce dopustil provozováním příjmového čerpadla s úkapy ropných látek mimo řádně vodohospodářsky zabezpečenou plochu, provozováním havarijní vany pod nádržemi UMO s porušenými stěnami a jejich chybějícími částmi a provozováním manipulačních ploch (podlahy v budově příjmu sudů) bez ochranných nátěrů (jak je zaznamenáno na str. 7 v dílčím protokolu o průběhu kontroly ze dne 6. 10. 2009) .

Soud nemohl akceptovat ani výhradu žalobce, že by na dané sankční řízení měla mít vliv neshodná terminologie užívaná v provozního řádu a v integrovaném povolení s dílčími protokoly o kontrole, v nichž byl zachycen a popsán stav zařízení v době kontroly. Správně sice žalobce poukázal na stranu 2 integrovaného povolení, kde je uveden popis předmětného zařízení, aniž by zde byl užit termín „jímka“ („Shromažďování nebezpečného odpadu – komplex 4 stojatých válcových skladovacích a usazovacích nádrží o objemu 25 m³, stáčiště železničních cisteren se záchytnou úkapovou vanou v kolejišti, stáčírna olejů (2 usazovací vany se sítě, litinové výlevky, armatury, čerpadla) ve zděné budově o kapacitě 304 m³ ...“) a rovněž na stranu 5 v kapitole 2.2 schváleného provozního řádu, kde je uveden stručný popis zařízení (dle tohoto popisu jsou součástí provozního zařízení pro kapalně odpady mj. 3 kontejnery o objemu 800 l pro oddělené soustředování odpadů umístěných v záchytné vaně usazovacích nádrží nebo v objektu pro příjem kapalných odpadů), avšak uvedené samo nevyvrací zaznamenaný stav při prováděné kontrole dne 6. 10. 2009. I když se dle žalobce jedná o filtrační zařízení umístěná ve vanách, zůstává nezpochybněn popsáný stav, že boční stěny havarijní jímky jsou ve dvou místech probourány, vždy chybí úsek cca 30 cm, vzhledem k nedokonalému zaslepení (starý beton s vypadaným kamenivem a s dírou 10 x 10 cm) původního betonového kanálu na potrubí byla v době kontroly touto mezerou havarijní jímka propojena s prostorem běžného nebezpečného kolejiště; tímto narušením stěn havarijní jímky je porušena celistvost a těsnost, potažmo v interpretaci žalobce se uvedené týká filtračního zařízení, které je umístěno ve vanách. O skutečnosti, že tato námitka je vznášena žalobcem účelově, svědčí mj. skutečnost, že v dílčím protokole o kontrole ze dne 6. 10. 2009 je zaznamenáno, že při kontrole byl předložen doklad s názvem kontrola vodotěsnosti havarijních jímek a skladovacích nádrží – úložiště na odpadní oleje; v tomto dokladu je uvedeno, že dne 15. 5. 2007 byla provedena kontrola vodotěsnosti havarijních jímek, které jsou součástí úložiště UMO, dále je zde uvedeno, že těsnost nádrží je zjišťována defektoskopií a nebyly zjištěny nedostatky. Nadto byl žalobce srozuměn s opatřeními k odstranění nedostatků zjištěných při kontrole (bod V., str. 10 protokolu), mezi nimi i s tím,

že povrch havarijní vany skladovacích nádrží UMO, plocha podlahy budovy příjmu sudů, dvou příjmových jímek a přečerpávající jímky bude opatřen úpravou odolnou proti působení ropných látek s termínem do 30. 5. 2010; pověřená osoba žalobce, která byla s obsahem protokolu seznámena, což stvrdila svým podpisem, byla i poučena o možnosti podání námitek k protokolu. Námitky však proti protokolu dle obsahu spisu vzneseny nebyly.

Z uvedených důvodů nemohla mít tato skutečnost vliv na uložení sankce v předmětném řízení.

Ve vztahu k námitce vztahující se k opožděnosti ročního hlášení za rok 2008, které bylo předáno KÚ Zlínského kraje dne 18.3.2009, ačkoliv mělo být podáno do 28. 2. 2009 (viz oddíl 11. integrovaného povolení) soud uvádí, že uvedené „zpoždění“ žalobce nepopírá, Vzhledem k tomu, že se týká 18 dnů, jde však o zpoždění relativně nevýznamné a je zjevné, že samo o sobě by ani nemohlo být předmětem sankčního řízení. Pro úplnost soud dodává, že nejde ani o podmínku stanovenou v integrovaném povolení, nýbrž toliko o periodickou lhůtu stanovenou k předložení dílčí roční zprávy plnění podmínek integrovaného povolení KÚ Zlínského kraje. Sama tato skutečnost však s ohledem na porušení výše uvedených závazných podmínek integrovaného povolení, tak jak bylo podáno výše, se však dle soudu nemohla promítnout do výše uložené pokuty (50 000,- Kč), neboť i tak je pokutou přiměřenou porušení závazných podmínek integrovaného povolení, tedy podmínky č. 4. B. 1 a podmínky č. 4. B. 3.

Ani námitky ke skutku popsanému pod bodem II. rozhodnutí (jehož se měl dopustit tím, že ve svém „Hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok 2007“ podal nepravdivé údaje o přijetí (kód AN3) nebezpečného odpadu k.č. 13 05 06* od původců Marius Pedersen a.s. v množství 7,7 t a WESTLAND spol. s r.o. v množství 7,7 t a dále podal nepravdivé údaje o předání, neshledal soud úspěšnými.

Žalobce tvrdí, že se jednalo o zjevně administrativní pochybení vzniklé při zadávání údajů o odpadech do programu pro evidenci odpadů EVI, přičemž namítá, že administrativní chybu nelze vydávat za podání nepravdivých údajů, zejména za situace, kdy veškeré ostatní dokumenty byly v pořádku.

Soud souhlasí s žalovaným, že zákon o odpadech ukládá provozovatelům zařízení ke sběru a výkupu odpadů zasílat na obecní úřad obce s rozšířenou působností do 15. února následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množství odpadů a způsobech nakládání s nimi. Průběžná evidence odpadů spolu s hlášením o produkci a nakládání s odpady jsou základními dokumenty, ze kterých kontrolní orgány i další orgány státní správy v odpadovém hospodářství sledují pohyb odpadů a způsob, jakým je s odpady nakládáno. Tyto doklady slouží k hodnocení vývoje produkce nakládání s odpady v ČR. Z tohoto důvodu je porušení této povinnosti sankcionováno, a to až do výše 1.000.000,- Kč. Pokud průběžná evidence odpadů nekoresponduje s doklady o převzetí a předání odpadů, uvede provozovatel zařízení nepravdivé údaje v hlášení o produkci a nakládání s odpady a tím dojde k porušení ust. § 39 odst. 2 zákona o odpadech. V daném případě inspekce přihlédla k tomu, že správní delikt je administrativního charakteru, a že nedošlo k poškození životního prostředí, proto byla stanovena pokuta při spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí. Soud dodává, že žalobcem uváděné tvrzení, že důvodem toho, že v ročním hlášení se objevily údaje o předání předmětných odpadů společnosti Čepro, a.s. bylo rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, kterým bylo zařízení UMO zařazeno do skupiny A dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 383/2001, tj. zařízení pro sběr a výkup odpadů, je pro posouzení námitky zcela irelevantní. Je třeba rovněž uvést, že žalobní námitky nevyvrací pokutou postihovanou skutečnost, že

žalobce podal ve svém „Hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok 2007“ nepravdivé údaje o přijetí (kód AN3) nebezpečného odpadu k.č. 13 05 06* (olej z odlučovače oleje) od původců Marius Pedersen a.s. v množství 7,7 t a WESTLAND spol. s r.o. v množství 7,7 t a dále podal nepravdivé údaje o předání (kód BN3) 5 t nebezpečného odpadu k. č. 13 05 03* (kaly ze dna nádrží na ropné látky), 33 t nebezpečného odpadu k.č. 13 05 03* (kaly z lapáku nečistot) a 1,5 t nebezpečného odpadu k. č. 13 05 02* (kaly z odlučovačů oleje) společnosti ČEPRO, a.s., nýbrž v nich žalobce toliko objasňuje, jakým způsobem k tomu došlo (administrativním nedopatřením).

Závěrem žalobce tvrdí, že žalovaný zneužil správního uvážení, když žalobci uložil *sankci, která je pro něj likvidační*. Jednání žalovaného tak má znaky libovůle, když údajné porušení žalobce nepoškodilo ani neohrozilo životní prostředí.

K takto obecně pojaté námitce, která neobsahuje konkrétní tvrzení žalobce, lze konstatovat, že žádné jednání žalovaného, které by mělo znaky libovůle v průběhu správního řízení soud nezjistil. Skutkový stav byl zjištěn v dostatečném rozsahu a úvahy, z něj vycházející jsou logické, srozumitelné a soudem přezkoumatelné. Soudní řízení správní je ovládáno zásadou dispoziční, jejímž výrazem je i skutečnost, že soud není oprávněn za žalobce vyhledávat, v čem by se napadené rozhodnutí mohlo dotknout jeho práv. Takovou skutečnost musí žalobce tvrdit, resp. namítat, a soud oprávněnost takové námítky přezkoumá. Žalobce proto nemůže úspěšně namítat, že správní orgány v předcházejícím řízení nezjistily řádně skutečný stav věci, pokud sám neuvádí konkrétní skutečnosti či důkazy, které pro takové tvrzení svědčí. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 375.000,- Kč, tato skutečnost nutně neznamená, že pokuta má pro žalobce likvidační charakter. Dle soudu v případě úhrady uložené sankce může dojít sice ke ztížení ekonomické situace žalobce, avšak žalobce může požádat správní orgán i o rozložení úhrady na splátky.

Pro úplnost soud dodává, že žalobce se stal účastníkem insolvenčního řízení. Protože předmětem soudního sporu v tomto řízení je mimosmluvní pokuta, kterou nelze uspokojit žádným ze způsobů řešení úpadku (tj. ani konkursem), a která se tedy nemůže dotýkat majetkové podstaty žalobce (jako úpadce), nejednal soud s insolvenčním správcem jako s účastníkem řízení na místo žalobce.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. března 2014

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Jeklová